

NASICH DOPIŠOVATELŮ.

Dunlap, dne 7. října '93. — Ct.
 — Jít se to vaří v tom politickém kotli a těch kandidátů pro úřad máme plno město a každý chce ten nejhodnější. Na tom nezáleží, na které straně patří; požívání a zastování jest teď na denním řádu. Každého toho kandidáta se poznat až z daleka, podle jeho výjevů oděv a náhledů. Jestli tomu, jako by samý turecký jevil. Při tom při všem ale se nám nic nespějí, spíše otužilost máme. Už ani nemáme říci, jak daleko, koupíme se s tím, že nemění, obchody jsou spíše než lepší a nám snad ani na ně nebylo. Ať měšťák aneb měšťák každý a přeje si každý, aby ho bralo nějakého konce; aby se tedy dráhy a bylo dost práce a peněz. Tak to jest vždy, že obyvatelstva si přeje, aby se stavěly a když jsou dráhy tak leckterý láteč: "Ti hozději lezezníci! Ti berte nás okrádají!" Věak žádný nedoří, že to stojí miliony peněz a ta dráha jest hotova. Jako říká: Dobře mají dráha stát a každý člověk, který má kapitál, byl by blázen, aby své peníze obtoval pro někoho dobroužitku. Z Fremont do Quadronu okolo 400 mil, lezeznice bude okolo 40c, od sta liber, tedy vezmeme rovnán s potěhem farmářů. Potom s vozem stojí, jestli jest potahový, okolo tří set dolarů. Když se jednáte, tedy se vám počítá 2 dolary denně. Jestli jede souseď města a vedlejší souseď nemá poprosit souseďa s potahem, aby přivez z města pytel mouky a přiveze, tekne: "Co jsem od tebe dlužen?" — "I víte co, dáte mi čtvrták." — "Dal bych rád, ale teď ho nemám." — "No, ho nemáte, tak mně přijďte a kopat studni."

...to tedy dře více, ten který bere zátku 400 mil 40 centů, aneb který počítá 25 centů, aneb které dva dny práce za nějakých 30 mil dovážky. Řekněm, si člověk zasloužil \$1.50 denně ať sežerou za 50 centů, on si dolary denně nejede dělat; mu vybývá čistý dolar denně, má 365 dolarů za rok; když by jeden pracoval, tedy ze svého peněz, který jest \$300, dostane práci zaplacenou, též svůj kapitál a vybývá mu ještě 65 do- stých k uložení na úroky. To odpovídá neviděl při žádné dráze v jednom roce zaplatila a náková procenta. Vše jest to našim světem na ruby; když to z jiné strany, tedy musí poctivý člověk uznat, že farmářechází nikde pravého uznání a terou si zaslouhuje. Rolník skladatel všeho živobytí (pro ho) všeho průmyslu a celkem vidíme vyrobené, jest počátkem rolníkůch.

...přijede rolník do města, jest ován za hloupého sedláka, ať eba jměň, které převyšuje každého obchodníka aneb mě- žádný před ním aneb jeho kou klobouk nesmeká, což opakem v městě. Vezmeme mlad příštípkáře, který ani to- dydělá, aby mohl nájemné pla- to, to je pán a ještě k tomu str! A před paní mistrovou klobouk. Jestli rolník po- dělník, nemůže ho ani do- tak čas přijít a usít, ať dříve dějí, že dělník bude rád, rolníka práci dostane a ještě při menší mzdě, nežli dělník raduje. Co se týče řemeslní- i též časem staví trucoviče ze toho či onoho není zapo- Všeho moc škodí, zvláště, žim velkého prospěchu v tom

strajkování. Jest dobře mít spolky a být sjednoceni, však ale když chci jednou zakládat a usiluj si cenu, již mají dostat denně, tedy musí být všichni stejní spolky a chytří, aneb stejní hloupí. Zhlédneme ten rozdíl při každé stavbě aneb průmyslu, že jsou někteří řemeslníci zruční a od- lalí látou práci a někteří opět ne- kováni a jsou více ku škodě než k užítku. Přitom mně nemůže žádný donutit, abych takového truhlíkoví platil ten samý plat, jako dobrému dělníku jen proto, že patří k jedno- té. — neomyšl.

Jest též čas, by se lid poznal a učil strajkovat proti všem mastič- kářům a výrobitelům patentových medicin. Ne-li dít země na náš za- městání, kde by se nacházelo tolik nemocí, jako zde ve Spojených Stá- tech. A co to dělá? Nic jiného, nežli že lid si myslí, že s párma centy se vyhojí a na místo vyhojení si škast na dobro zdraví. Věřte, když doktorů viděl, že jest jim to na újmu, zajisté by se o to vzali, by mastičkářství vzalo za své. Věak ale doktorům jest to k užítku, neboť většinou všechny ty léky obsahují více jedu, nežli ho lidské tělo potře- buje. Máte teď rodiny, že jsou tak na ty léky navyklé, že časem mužů vyřídí ani nestačí na samé léky. Buďte jisti, že lék, který má hojit desaterou nemoc, ten zajisté nezhojí žádnou; a když už je zle, teprv po- splecháte pro pravého lékaře. — Všichni lékárníci, mastičkáři a vyrabi- telé patentových léků jsou podporo- vatelé temperenciářské strany, neb temperence jest voda na jejich mlýn. Všechny tyto třídy, totiž strajkáři, mastičkáři patentovaných léků a temperenciáři by zasloužili stejné místo, se všemi do horoucho p. . la.

Jak vidíte, začal jsem psát zho, však přijel posel na koni z Dunlap od p. V. Chládky, že se musím do- stavit do Dunlap dne 8ho. Nu, a to víte, že když jsem dostal takovou zprávu, že jsem dopis nedopsal, až teprv dnes dne 9ho. Všechna čest městu Dunlap a při tom obětavým Čechům V. Chládko- vi a Holanovi. Věřte, že jsme měli zábavu, jakou jsem nezažil již po dlouhá léta. Pan Chládek předsta- voval ševce Kopytko, paní Chládko- vá co jeho žena — a pan Holan co soudce, — vše bylo tůze dobře pro- vedeno a při tom všem pana Chlá- dka kouzelnické kusy byly pro obdiv všem shromážděným. Bylo to zajisté k uspokojení každého, — jen pro mne, — neb já jsem člověk, jenž často nevyjíždí mezi společnost a tudý si asi můžete představití mé přivítání. Jak mně každá ta "polo- vice" zhlídla, tak se chtěly všechny se mnou líbat. Tak si můžete po- myslet, že druhý den jsem měl pysky jako struhadlo od samých hubiček. Já to vše předřel, ale vezměte si to, co tomu asi rekla moje polovice. Co si myslila, to mně neřekla a já též ani neček.

Musím se přiznat, že naše zábava u pana Chládky v Dunlap byla pro každého napokojivá. Pro dnešek koněm, až zase podruhé.

Váš upřímný podporovatel
 Henry Štěpán.

Ravenna, Neb. — Dne 1. října
 b. r. posvěcen byl u nás za přimě- ně slavnosti prapor spolku sv. Vác- lavy. V sobotu již přijela většina členů spolku sv. Pavla ze St. Paul, Neb., jež přivítání byli v Nautasket přádateltem slavností bratrem Jel- fnekem a před městem uvítání ostat- ními bratry spolku sv. Václava, i říznou hudbou p. Boháče.

Na večer úderem 8. hodiny v sni p. Veselého, pořádán ku počtu hostů dýchánek, při němž předneseno ně- kolik deklamací, žertovných vstú- pů, zpěvů a hudebních skladeb. Zvláště líbil se Erbenův "Vodník" přednesený v p. Vlčkem za průvodu melodramatické hudby na harmo-

nium. Páně Jelfnkův vřstap a ka- plet "Z výstavy" — vršel vřpy na naše sociální a politické postavení jak zle, tak i ve staré vlasti. Na nejvyšší komičky působila však "mluvící mašina", a níž hodlá bratr Jelfnek cestovati po českých osá- dách, abychom se přj, v těchto "infam špatných" časech aspoň za- smáli! Dobrá myšlénka! Jenom za- žádát co nejrychleji o patent, aby nás nikdo nepředešel.

"Kdo domov má", přednesený si. Hlavovou, strhl posluchače po druhé sloze k zaslouženému potlesku, tak že musil být opakován. Slečna vládně hlasem svým nikoli jako diletantka, leč jako vyškolená zpě- vačka. Cituplný přednes, ohlednost hlasu i vhodné užívání intesivity jeho — zaslouhuje pochvaly. K slečné důstojně se řadí bratr Ignác Knot od štála 220, který se zápalem i pří- padnou gestikulací přednesl velen- nou píseň polskou: "S dýmem po- žárů, kouřem krví bratrů do Tebe, Pane, bije ten hlas!"

Po ní přednesl na nápěv: Heil dir im Siegeskranz — onu památnou: Čest polské země dost — ojičné naší čest! —

kteřouž kdysi zpívali polští důsto- jníci v německém vojáti germánským gologům svým, a tito myslíce, že má- tutě tendenci, jako pruská hymna, celou ji vyslechli i často chválili. Jaké však bylo jejich překvapení, když později přeověděl, že píseň ta vytrýskala ze záští proti německému usurpátorství.

S nemenší pozorností vyslechnuty byly z "Cikánských melodií" od Bendla č. 1. (Hoj, divoký jen cigán jsem), č. 2. (Když mě stará matka zpívat učovala) a sentimentální č. 10. (Ty má růže tmavá), jež přednesl P. Brož provázen na harmoniu p. Andersonem, učitelem hudby v Ra- venna. Rovněž líbila se libezná "Ukolobavka" ze Smetanovy "Hu- bičky."

Páně Hoškův "pan Mudil, foto- graf" i pan Neznámý (br. Jelfnek) přirozeným podáním charakteru, dobře pobavili obecenstvo, při čemž padá na váhu i to, že oba pánové jsou autory výstupu toho.

Hudba ravennská pod vedením p. Jos. Boháče jest výborně "sehraná." Znamenitý přednes všech čísel kon- certních dává svědectví, že má hu- debnky nejen dobré čtenáře not, nýbrž i cituplné tlumočníky toho, co skladatel kusem svým vyjádřiti chtěl. Nevšední sběhlost "na kříd- lovice" pronikl pan Barta Kaše ve svém sóle i pan Boháč (takto vý- tečný clarinetista) v pozdějším du- ettu. Spiritistka McFox, znamenité to a světoznámé medium, která prá- vě Ravennou do Black Hills na zimní sezonu se ubírala — vystou- pila také při naší zábavě a dobře nás pobavila, až na to, že důvěra v její kabalistické umění — v zadu mezi obecenstvem, několika upřímnými: "To přec nemůže být!" — povážlivě otřesena byla. Ostatně jak jsme z jistého pramene se informovali, když za jevitěm odložila plášť i závoj, proměnila se v hezoučkého pana Augusta Jelfnka. Z toho asi patrně, že v Ravenně spiritismus mezi krajany svých kořínků neza- pustí.

V neděli ráno po desáté hodině před kostelem posvěcen byl prapor velp. Janem Vlčkem za assistence pátera Brože.

Stařec od praporu pan Blažko, matka praporu p. Hochreitterová i kmotry p. Tenopýrová a Karlová, přednesly řeči své s úplným zdarem. Po zatlučení hřebů, odevzdání pra- poru praporečnicku br. Šulerovi, pro- mluvil krátkou řeč páter Brož, načež průvod za zvuků hudby se dal mě- stem do kostela, kdež byla sloužena velká mše sv., při níž na kůru zpíva- ly p. Boháčová, Kašová a sl. Hla- vová i Hochreitterová — feditelka

kůru. Zpívána byla Jablonského "Poselství se duše z prachu" — a pak nejstarší dvě písně české: "Ho- spodine pomiluj ny" i "Sv. Václave, vévodo české země."

Po obědě, který pořádn byl, v prostorném domě povídaly ochotného p. Hoška a chutně upraven hospo- dyňkami bratrů ravennských a jehož nástátní se všichni při svícení pra- poru působily, jako i bratři obou spolků, rozpránila se až do noci nenuceně zábava, při níž o nevys- chajfot sklenku "červeného" i o ne- vyfchajfot humor bylo postaráno. Zároveň vzpomenu i na Ústřední mastičku a vybráno \$20, které bratr Jelfnek, tajemník od štála 210 na patřičné místo zaslal, pořádán byl. Prapor krásně zhotoven jest od p. Zerkana v Omaze, jehož firma budí se nejrychleji doporučená. Kmotra p. Bartlová ze St. Paul nemohla se k svícení dostavit; zaslala však překrásnou stuhu, rovněž v dílně tana Zerkana zhotovenou. — 1.

Wayne, I. T. Chickasaw Nation,
 dne 9. října 1893. — Ctěná redakce! Musím vám též podatí zprávu o zdejší krajině, v které jsem již po několik roků usazen a vždy s do- brým prospěchem farmářem. Až jsem jenom na indianském pozemku, přeče jest to moc lepší než v zápa- dích státech, na svých vlastních far- mách. Co jest po farmě, když byla sebe větší, když nic nenese. Já když jsem opustil západní Kan- sas, tak jsem mnoho neměl a co jsem sem přivezl, to jsem ještě po- zbyl; chtěpli mi dva cenné potahy, tak že jsem byl takřka na mizině. Dnes ale se dívám do světa veseleji, neboť se list obrátil; potahů mám opět dosti, obilí také, farmu bych mohl již také koupiti, ale mě se zde líbí, tak že jsem ještě asi 200 akrů lesa přikoupil. Jest to kus pozem- ku, který mohu 3 roky užívati beze všech poplatků, mimo \$5.00 permit tax" každý rok.

Vím zde o jedné veliké farmě, kde by se mohlo snadno 6 rodin českých usadit; mohli by to buď vykoupit aneb rentovat. Jest toho asi 1300 akrů, 90 vzděláno a všechno oploto- váno, dobré obydlí, pozemek výborný, lesa pro potřebu domácí dosti. Jest to 11 mil od Purcell, jest to k pronajmutí na celou řadu let, asi 14. Majitel toho jest starý muž, farma- řený neschopen a k tomu mu zemřela žena, tak se přestěhoval do města a zařídil hotel, tak že by jeho lease rád prodal; cení to \$600. Byla by to ta nejlepší příležitost pro rodáky méně zámožné. V úctě

Mich. Suchý.

Irving, Pa., 3. října. — Ct. red.!
 Dne 26. m. m. jsme tu měli schůzi všeobecnou a měl v ní též český řečník mluvit, ale dobře že k tomu nedošlo, neb by byl měl posluchačů pouze asi 5. Bylo ovšem očekává- no, že se dostavíme v plném počtu, však se tak nestalo. Ale přece jeden z řečníků vzdával čest Čechům, že jsou lid pořádný a mřumilovný. Naší krajané zalzájí před polským židem zdejším pod postel, — tak jako chicagští anarchisté, když větrí policii, — a to jen ze samého stra- chu, aby nepřišli o práci; proto též se do schůze nedostavili. Věak ale jest již nejvyšší čas, abychom dali vše stranou a vstoupili v řady ame- rického dělnictva a s ním společně hájili zájmy práce. Schůze tuším budou každý měsíc. Pracovali jsme zde celé léto jen půl času, ba také jen dva dny v týdnu. Z toho mů- žem špatně skákat! A ke všemu ještě Westmore společnost propu- stila v Larmes 100 dělnků, kteří tam pracují 15 až 16 roků a na místa jich přijala Uhry, Poláky a Italy. Ty všechny sem táhne z téhož officiu Polák žid. A nám to má být lhostejno? Nikdy ne! Neboť jsme jimi zaplaveni již nyní jako kobyl-

kami a nás odřít a na bídu přivádí! Jen slyšte a pak uvěřte! Na pořá- dost sobě podří 3 neb 3 dolary a z těch třet 14 dnů; ty druhé co mu zbyly, hned zasne na bank a zalle je "do kraje." Jestli pak onemocní, neb prohyde práci, pře do chudého domu. Jestli se v dolu neb na le- zeznici zabije, prohlodají jej, poněz nemá, tak je pohřben na obecné útraty. Daně neplatí a za minulé dva roky bylo jich tu pohřbeno 75, což stálo okres \$500; čtyry rodiny jsou v chudobině, je vypočteno na ně \$3,000; ale z Pittsburgu a z Greensburgu odeslali pryč, za hranice, \$85,000. Tak vidí, my, občané, máme se jim ubíhat a každým ro- kem větší daně platit! Tomu se musí nadejít! Když nedělá co občan, pryč a nfm! Hláš tak dost; na práci je nás dost, jen kdyby byla!

Josef Lacina.

NEBRASKA.

— Pan F. J. Sadilek, ve Wilber, Neb. má dobře zařazený nábytkový Farniture) obchod, který vykoupil od p. Shackeltona a používá každé- ma jako vždy, svědomitě. 49-3m
 — Z Wilber uspořádány byly tři výpravy na světovou výstavu do Chicaga: První na "český den", druhá dne 26. m. m. a třetí minulou sobotu. A potom, že je přj zle! W. L.

— Minulý anem státní přijal zá- kon, kterým dává se právo guverně- ru dáti svobodu trestancům na záru- ku dobrého se chování. Guvernér připravil pravidla, jimiž se řídití hodlá vzhledem k zákonu tomu a sice hodlá moci své použítí jen ve výmínečných případech, kdy okol- nosti i povaha přestupku, tak jako i chování se a charakter vězně k tomu opravňují. Než bude kdo propuštěn, musí pro něho nalezeno býti zaměst- nání u osoby spolehlivé a propuště- ný vězeň musí se zavázati: 1.) Že se odebere k zaměstnání pro něho vy- hledanému. — 2.) Že v případě změ- ny zaměstnání neb bydliště požádá dříve guvernéra o svolení. — 3.) Že bude žalářnickovi měsíčně podávati zprávy o všem svém konání, o výděl- ku, útratě atd., kteréž zprávy potvr- zeny býti musí zaměstnavatelem. — 4.) Musí chovati se poctivě, střežiti se špatné společnosti a zdržovati se požívání lihovin. — 5.) Po propu- štění má se bezodkladně odebrat ku svému zaměstnání. — 6.) Propuštěn jsa bude stále pod zákonitou dohlíd- kou guvernéra. — 7.) Pokud neuply- ne doba, na kterou byl odsouzen, může kdykolivěk být znovu uvězněn, když by se nechoval řádně.

— Porážka Reese před 4 lety a porážka Maxwella letos jest pokyn korporací všem soudcům, že musí jednati dle přání korporací, pod ztrátou úřadu. Jest tedy pokynem všem poctivým soudcům, že se ne- smí o úřad soudcovský ucházeti. Věak nyní jest otázkou, zdali volič- stvo nedá na takové jednání korpo- rací své veto! To může učiniti pouze jedním způsobem, — když za každou cenu porazí navržence, jež korporace navrhnouť pomohly na místě soudeč jim nepřiznivých. Jen když lid dá citelně na srozuměnou korporacii i jejich kandidátům, že si nedá líbit takové poručníkování a nespokojí se s kandidáty navrženími na místě mužů osvědčených, uznají korporace marným své úsilí a chtějí úřadovci své namahání. Navrže- nec korporací a budlerů pro úřad člena vrchního soudu, sudí Harrison, může býti dosti dobrým člověkem, neb soudcem, ale v této volbě zo- sobňuje budlery a korporace a musí být poražen, jestli chceme, aby sou- dy naše byly tím, čím býti mají, aby lidé poctiví o soudcovství se ucháze- li a soudcové neobávali se vynášeti rozsudky dle zákona a spravedlnos- ti. Když nebyl dráhám vhod re- publikán Maxwell, snad jim bude milým populistá Holcomb.